

Σαρακοσός, pro Τεσσαρακοσός *Quadragesimus* Biton in Mechanicis: ὅτι Πενήκοσός κανών, καὶ ὁ σαρακοσός, ἐχέτωσαν κόρακας σιδερέας ἀδιαιρέτως πασί ἔργω σε-ρεμνίας.

Σαρακοσὴ, pro Τεσσαρακοσὴ, *Quadragesima*. Pœnitentialis MS. ex Cod. Colberteo: πλὴν ἢ μὴ μάλιν πλὴν σαρακοσῶν, εἰ δὲ μὴ μὴ μέλιον ἐφαρῖς, πλὴν σαββάτω καὶ κυριακῶν. Nomocanon Cotelierianus num. 496. καὶ πάλιν διωδισάτω σαρακοσῶν μίση. Adde num. 419. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS. σαρακοσαῖς πᾶσι τέσσαρες, ὡς νόμος ἀγγέλλει.

Σαρακοσὴ, cum duplici σ. *Quadragesima*, Τεσσαρακοσὴ, in Corona pretiosa. Ita in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag. 623. Σαραντόπιχος.

ΣΑΡΑΚΟΥΣΤ, Rosa. Glossæ Jarricæ MSS Græcobarb. Πρέμιον, τὸ ῥόδον λέγεται σαρακοσός. ἐλευθ. Vide Τεσσαραφυλλοῦ.

ΣΕΡΑΠΙΩΝ, liquor, qui veteribus Σαράπιων dicebatur, hodie *Serapimus*. Nicol. Myrepsus MS. sect. 1. cap. 2. σεραπίωνι, σμύρνα, ῥόδα, καρδάμωνι, &c. Ubi Fuchsius.

ΣΑΡΑΠΤΑΡΗΣ & Σαραπταίη, *Qui Principi à oculis est, Pincerna*, Dignitas apud Turcos. Laonicus Chalcondyles lib. 5. Hist. pag. 122. καὶ οἱ εἰσχοῖοι λεγόμενοι περὶ αὐτῶν Σαραπταίηοι. Alibi: οἱ πωδὶ μὲν ἀμυράτης πᾶσι ἀλιάζω τῶν Σαραπταίη τῶν τε διαστρίβω τῶν παιδῶν ἐν τῇ πόλει, &c. Vide Leunclavius in Onomastico ad Hist. Turcic.

ΣΑΡΑΧΟΡΙΔΕΣ, *Milites Turcici*. Laonicus Chalcondyles lib. 7. pag. 182. Hist. οἱ Σαραχόριδες καλέμενοι ὁ ἀρχαῖος λοιπὸς ὀμιλῶ τῶν λαῶν. Mox: τότε γὰρ δὴ ὡς ἐτάχθησαν οἱ Σαραχόριδες εἰς τὰς Ἑλλάδας, ἐπειρῶντο τε αὐτῶν καὶ ἐμάχοντο.

ΣΑΡΓΑΝΟΝ. Antiquitates Constantinopolit. pag. 96. καὶ ἐαυτὸς ἐν τῷ βυθῷ ῥίψαστες καλεπονήθησαν, ὡς πολλῶν πλοίων καὶ σαργάνων ἐλθόντων, καὶ κολυμπητῶν, εἰς τὸ ἀδμοσιῶν τῆ βασιλεία. Helychio, Σαργάναι exponuntur δεσμοὶ καὶ πλέγματα. Scholiastes Æschyli pag. 85. θρηνητικὸν δίκτυον, quod ὀρκάνω vocat idem Æschylus, interpretatur: *Corbem*, vulgata apud S. Paulum 2. ad Corinth. 11. 33. Lexicon MS. Cyrilli: Σαργάνη, σαργάνιον ἐστὶ ἢ καὶ εἶδος σπυρίδος. Eustath. Odyss. ξ. σαργάνω αἰετὸς ἐκεῖ τὸ περιτρυμῆσι ἐξερῆν τὴν γαλαθλῶν χοίρας. Anon. de obsessa urbe tuenda, MS. πῆλθ' ἐκ ἀσπίδων ἐν τοῖς ἐρίοις καὶ ἀχίροις κεκρυμμένα, καὶ ἄλλα εὐσκόπετα ἐν σαργάναις ἀσπίδος, καὶ σὺκων πλήρεις. Vide an ad locum allatum quadrent: nam fortè legendum σαοδάων. Vide in hac voce.

ΣΑΡΓΟΣ, pro αργός. Agapius Cretenfis in Geoponico cap. 172. καὶ δόλων ἀπὸ τὸ σῆθος τῆ κυρίας, ἢ ὄρνυθας, καὶ πιαίει σαργὸς ὅπως θείας.

ΣΑΡΔΑ, Σαρδέλα, *Sardinia*, τριχίας, πριχίας. Portio. Idem *Halecem* Σαρδέλλων interpretatur. Vide Franc. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 391.

ΣΑΡΔΑΡΑΡΙΟΣ, *Gemmarum cavator*. Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 458.

ΣΑΡΖΟΦΑΓΟΝ, τὸ αὐτόνοχον, in Glossis Jarricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Aliæ Græcobarb. σαρξίφαγον, ἢ χλαυκὸν κεκαυμμένον. *Saxifragum*, Frutex in Saxosis & asperis locis enascens, unde dictus. Vide Ruellium lib. 3. cap. 85. & Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 26.

ΣΑΡΙΣΣΑ, *Telum Macedonicum, Sarissa*, vox nota Latinis Scriptoribus. Suidas: Σαρίσσα, εἶδος ἀκόντιον Ἑλληνικῶν, δόρυ μακρὸν πᾶσι Μακεδόσι. LEO in Tacticis cap. 5. num. 37. καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν, ἦγον τὰ κοιλία, πολὺ τῶν λεγομένων Σαρισσῶν πᾶσι τοῖς παλαιῶς κοντότερα· αἱ δὲ Σαρίσσα ἦσαν κοιλία μακρὰ ἕως πηχῶν ἰδ'. καὶ ἄλλοι πηχῶν ἰδ'. Infra: πλὴν Σαρίσσαν, ἦγον τὸ μακρὸν κοιλίαριον.

ΣΑΡΚΑ, Caro, Σάρξ, in Corona pretiosa. Item *Luxuria, Aσωτία*.

ΣΑΡΚΕΛ, apud Continuator. Theophanis lib. 3. num. 28. λαόνον οἴκημα.

ΣΑΡΚΙΚΟΣ, *Carnalis, Genuinus*. Σαρκικός ἀδελφός, in Apophthegm. Patrum in Milesio num. 2. in Vita S. Nicolai Studitæ pag. 901. apud Continuator. Theophan. lib. 4. num. 8. Scylitzem pag. 537. &c. Σαρκικοί γοεῖς, apud Basil. Imp. in Paranet. cap. 3. Συγγύα σαρκική, apud Anonymum in Lacarpeno num. 50. πατήρ καὶ σαρκική, in Martyrio SS. Alphij & Soc. num. 6. Martyrium MS. SS. XL Martyrum: καὶ ἐν τῷ ἡμέτερῳ ἀπὸ πατέρα ἀντι τῆ καὶ σαρκὰ γοεῶν ἀσεβῶν. Ἀδελφοὶ καὶ σάρκα, apud Cyrillum Scythopolitanum in Vita MS. S. Sabæ cap. 31. & alibi. Vide Gloss. med. Lat. in *Carnalis*.

ΣΑΡΚΙΝΟΝ, *Sarcina*. Leo Imp. in Tacticis cap. 15. num. 48. ἀντίκεινθ' τοιαύταις βολαῖς κιλία κρεμαμένα ἐξωθεν τῶν τείχεος καὶ τὴν προμαχώνας, ἢ σαρκίνα, ἢ σχοινία εἰλημμένα, ἢ πόνιλα, ἢ ἴσοι ξύλα κρεμασμένα. Eadem habet Mauricius lib. 9. cap. 3.

Σαρκενάρων, eadem notione. Manethon Apotelesmaticus MS. κατέχον λαίονον μέτρον, ἢ κολέωνα, ἢ σαρκίνα, ἢ βερδενάρων.

ΣΑΡΚΟΘΛΑΣΙΣ, ἢ Σαρκοθλασμα, *Contusio carnis*, apud Nonum de Morbor. curat. cap. 252.

ΣΑΡΚΟΚΑΛΥΜΜΑ, *Tunica*. Vita MS. S. Auxentij: δίοχλος ἐγένετο πᾶσι μακαρίτη, τῶν ἡμετέρων ἀπὸ σαρκόκαλυμμα εὐλογίας χάριν καὶ πενίας ἐξῆλθ'.

ΣΑΡΚΟΛΑΤΡΑΙ, appellati à Gregorio Nazianz. Orat. 51. pag. 742. Apollinarista, quod solam à Christo carnem assumptam crederent.

ΣΑΡΚΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΣ εἰκὼν, qualis nobis similis in carne apparuit Christi imago. Vita MS. S. Stephani Junioris: ταῦτα ἢ καὶ πλείονα τῶν ἐπὶ ἐξῆρθη, αἴρας πλὴν σαρκόμοιομορφον θείας εἰκόνα τῶν σωτήρη, &c. Oratio Historica in Festum Restitutionis imaginum pag. 725. πλὴν γὰρ ἀγία καὶ ἀρχαῖον σαρκόμοιομορφον εἰκόνα τῶν Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρη ἡμετέρων Ἰησοῦ Χριστοῦ, &c. Id aliis verbis expressit Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confess. num. 26. ὁ πλὴν εἰκόνα τῶν ἡμετέρων Θεοῦ τῶν ἐνανθρωπήσαντων ὑπὲρ ἡμετέρων, καὶ σάρκα φορέσαντων, καὶ καὶ πάντα ὁμοιωθέντων ἡμῶν χαρῆς τῶν ἀμαρτίας ἀνυβρίζων, &c.

ΣΑΡΑΪΔΕΣ, *Mercatores*. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. pag. 191. σχεδὸν ἐκ πάσης γῆς καὶ ἡμετέρας Μουσουλμανῶν ἐβασαν πρὸς τὸ κέρδος, μὴ μόνον οἱ ἐπιστήμονες εἰς τὰ κέρση καὶ τὴν πολέμους, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀεπιστήμονες, καὶ σαρλίδες, τῶν ἐπιπραγματευτῶν καταλαβόντων, μωρεῖοι καὶ τζακάρου, &c. Infra: οἱ μὲν στρατιῶν εἰς τὸ κέρση, οἱ δὲ σαρλίδες ἵνα ἀγοράσων τὰ κερσιμαῖα.

ΣΑΡΜΑΝΪΖΑ, *Cuna*, apud Crusium in Turcogr. pag. 256.

ΣΑΡΜΟΥΝΙΟΝ, *Sermo*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ τῶρα πλὴν ἀπόλυτον τῶν σαρμενῶν να ποίσεις. Mox:

Καλὸν σαρμενῶν ἤρχησι, καὶ νάχες τὸ τελαίωση.

ΣΑΡΞΙΦΑΓΟΣ, *Saxifraga*, Herba sic vocata passim à Græcis recentioribus, pro Σαξίφραγος, de qua Consulendus Salmasius ad Plin. p. 1295. 1296.

ΣΑΡΟΥΚΤΗ, καὶ Σαρούχ, Συρισί, ὁ κεκαυμμένον χαλκός, in Glossis Saraccenicis MSS.

ΣΑΡΠΙΟΝ, *Tomentum lineum*, Gallis *Charpie, Sarpie*. Leo Imp. in Tacticis cap. 15. §. 77. καὶ σιμον ἢ ἐστιν καὶ τὰς σαυίδας παραπαρασκευάσαι παχυτέρας, καὶ ἐν κατορυσμαῖσι συμπῆσαι αὐτάς, ὡς ἐπὶ σορτίου, καὶ εἰς πιάσις καὶ συπίε κατασφαιλισάτω τὰς ζεύξεις ἐπὶ τῶν ἀρμῶν, &c. similia habet Mauricius.

